

Sygn. akt IV U 1293/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lipca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 lipca 2015r. w S.

odwołania Z. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 17 października 2014 r. Nr (...)

w sprawie Z. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że Z. W. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 października 2014r. do dnia 30 września 2016r.

Sygn. akt IV U 1293/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 17 października 2014 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 i 58 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił Z. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż nie został uznany przez Komisję Lekarską ZUS za osobę niezdolną do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył Z. W., wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wskazał, że od siedmiu lat przebywa na rencie z tytułu niezdolności do pracy, a w tym czasie stan jego zdrowia nie uległ poprawie, a wręcz przeciwnie - nastąpiło pogorszenie (odwołanie k. 1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 13 października 2014 r., która stwierdziła, iż wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 4 akt sprawy).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca Z. W. dnia 22 sierpnia 2014 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k. 171 akt organu rentowego). Składając powyższy wniosek Z. W. był w trakcie pobierania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, która została mu przyznana do 30 września 2014 r.

Rozpoznając wniosek ubezpieczonego z dnia 22 sierpnia 2014 r. organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 15 września 2014 r. ustalił, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (k. 173 akt organu rentowego).

Na skutek wniesienia przez ubezpieczonego sprzeciwu od w/w orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS wnioskodawca skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z dnia 13 października 2014 r. ustaliła, że Z. W. nie jest niezdolny do pracy (k. 177 akt organu rentowego). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 17 października 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy Z. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 178 akt organu rentowego).

Zespół biegłych lekarzy ortopedy-traumatologa i kardiologa w opinii sporządzonej na zlecenie sądu rozpoznał u Z. W. chorobę wieńcową wielonaczyniową, stan po zawale serca ściany dolnej (2006 r.) i NSTEMI (2008 r.), stan po CABG (2006 r.), stan po angioplastyce PTW z implantacją dwóch stentów DES (2008 r.), nadciśnienie tętnicze I/II, zaburzenia lipidowe, otyłość, zespół bólowy lędźwiowy. Biegli uznali badanego za częściowo niezdolnego do pracy do 30 września 2016 r. Wskazano, że choroba wieńcowa, obecnie ustabilizowana, nadciśnienie tętnicze w II okresie wymagające stałej farmakoterapii oraz utrzymujące się upośledzenie wydolności fizycznej zgłaszanej przez wnioskodawcę stanowią przeciwwskazanie do pracy fizycznej ciężkiej i średniociężkiej i uzasadniają, zdaniem opiniujących, uznanie Z. W. nadal za częściowo niezdolnego do pracy w zawodzie wyuczonym, a także na stanowiskach ostatnio wykonywanych. Zdaniem biegłych, okresowe podjęcie przez wnioskodawcę w czasie otrzymywania świadczenia rentowego pracy konserwatora nie może być argumentem za odzyskaniem zdolności do pracy (opinia biegłych k. 11 akt sprawy).

Ubezpieczony Z. W. skończył 51 lat, w okresie od 2006 r. do 2014 r. pozostawał na rencie z tytułu częściowej niezdolności do pracy, obecnie nie pracuje. Ostatnio pracował na stacji paliw, a w czasie otrzymywania renty dorywczo pracował jako konserwator, posiada wykształcenie średnie zawodowe – frezer (okoliczności niesporne).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy Z. W. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 t.j.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art. 12 ust. 1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u wnioskodawcy istnieje częściowa lub

całkowita niezdolność do pracy. Kwestią sporną w okolicznościach niniejszej sprawy była okoliczność podlegająca ustaleniu, czy ubezpieczony po 30 września 2014 roku w dalszym ciągu pozostaje osobą niezdolną do pracy, bowiem pozostałe przesłanki do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy nie były kwestionowane przez organ rentowy. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych lekarzy ortopedy-traumatologa i kardiologa dała podstawy do stwierdzenia, że wnioskodawca jest nadal po 30 września 2014 r. częściowo niezdolny do pracy do 30 września 2016 r. Biegli lekarze po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zgromadzoną w sprawie oraz zbadaniu wnioskodawcy stwierdzili u Z. W. chorobę wieńcową wielonaczyniową, stan po zawale serca ściany dolnej (2006 r.) i NSTEMI (2008 r.), stan po CABG (2006 r.), stan po angioplastyce PTW z implantacją dwóch stentów DES (2008 r.), nadciśnienie tętnicze I/II, zaburzenia lipidowe, otyłość, zespół bólowy lędźwiowy. Biegły lekarz kardiolog stwierdził, że ze względu na schorzenia kardiologiczne ubezpieczonego, pozostaje on w dalszym ciągu osobą częściowo niezdolną do pracy w zawodzie wyuczonym oraz na stanowiskach ostatnio wykonywanych. Niezdolność ta trwa po 30 września 2014 roku, a biegli orzekli okres trwania niezdolności do pracy do 30 września 2016 roku.

Analizując przedmiotową opinię biegłych, Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jego badaniami. Opinia jest spójna i logiczna oraz należyte uzasadniona. Biegli wydając opinię mieli na uwadze wiek ubezpieczonego oraz jego kwalifikacje zawodowe (wykształcenie średnie zawodowe – frezer, pracę na stacji paliw, a w czasie otrzymywania renty dorywczą pracę jako konserwator). Jednocześnie biegli stwierdzili, że okresowe podjęcie przez ubezpieczonego w czasie otrzymywania świadczenia rentowego pracy konserwatora nie może być argumentem za odzyskaniem zdolności do pracy. Opinia biegłych nie została zakwestionowana przez żadną ze stron procesu. Organ rentowy w określonym terminie nie wniósł żadnych zastrzeżeń do opinii biegłych lekarzy. Wobec powyższego Sąd uznał, że organ rentowy przyznał wnioski, które wynikają z treści w/w opinii. Co za tym idzie, Sąd obdarzył wiarygodnością w całości dowód z opinii biegłych lekarzy i mając na uwadze wnioski biegłych zmienił zaskarżoną decyzję, przyznając ubezpieczonemu Z. W. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres od 1 października 2014 r. do 30 września 2016 r.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji wyroku.